

en Tilstand, der svarede til den, der fandtes i Aarene 1856—59. Denne Tilstand er ganske vist hverken Jugl eller Fisk, og derfor forlod man den saa hurtigt; den bestod kun i 3 Aar, idet man gik over til at stille Theatret endnu friere under Forudsætning af, at det ikke skulde have mere end Bevillingsmagten eller Staten at gjøre end at faae et Tilskud af 50,000 Rb. til sine løbende aarlige Udgifter. Denne Tilstand fra 1856—59 var som sagt hverken Jugl eller Fisk, idet man paa den ene Side ikke kunde sikkre sig, at de givne Bevillinger bleve overholdte og paa den anden Side dog havde givet Theatret en forholdsvis friere Stilling; altsaa i ingen af disse Retninger opnaaede man noget Virkeligt. Det, som har ført os til nu at gjøre det samme Skridt tilbage fra i Fjor til i Aar, som man omvendt foretog fra 1856 til 1859, er netop Spørgsmaalet om Reserveconden. Man veed nemlig, at siden vi sidst her i Thinget forhandlede denne Sag, er det med Hensyn til Reservecondens Stilling forsaavidt foregaaet en Forandring, som der er faldet en Rigsretsdom for, at Ministeriet formentlig har Dispositionsret over Reserveconden; altsaa, den Sikkerhed, man hidtil havde troet at have overfor Reserveconden og dens Anvendelse er i væsentlig Grad svækket. Man maa da altsaa med Hensyn til den Del, man havde foreslaaet at gaa, føie visse Regler til, som kunde afgive den fornødne Sikkerhed, og man havde derfor først tænkt paa at tilføie en Position, som indskrænkede Benyttelsen af Reserveconden indenfor visse Grændser. Det viste sig imidlertid, at det var vanskeligt i den Henseende at faae en Redaktion af Bestemmelsen, der kunde afgive fornøden Sikkerhed, og man valgte da hellere at gjøre Skridtet fuldt ud og vende tilbage til Tilstanden før 1856, hvorved Reserveconden fuldstændig falder bort. Det er nemlig klart, at naar et eventuelt Understud dækkes af Statskassens, gaar et eventuelt Overstud samme Vej, og der vil ikke da kunne blive Tale om Oprettelsen af en Reservecond. — Jeg vil nu kun fremsøve nogle enkelte Bemærkninger angaaende Budgettet i den Form, hvori det er opført. Den ærede Minister sagde, at Indtægten er kalkulatorisk, og derom kan der jo ingen Tvivl være; men naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) dertil føiede, at der intet Ansvar er forbundet med ikke at overholde denne Indtægt, da er det at gaa for vidt; thi det er jo klart, at

en Minister vilde ikke fri sig for Ansvar, dersom han undlod at spille paa Theatret, saa at der altsaa slet ingen Indtægt kom, eller saaledes indskrænkede Virksomheden paa Theatret, at man i det Hele kunde anse det for at være en usforparlig Fremgangsmaade. Altsaa i det almindelige Omfang, hvori det ærede Medlem vil ubeluffe ethvert Ansvar, kan denne Sætning selvfølgelig ikke gjælde. Men det ærede Medlem gjorde endvidere gjældende, at den Maade, hvorpaa vi havde kalkuleret Indtægten, nemlig de 700,000 Kr., var aldeles ubegrundet, ja, han føiede til, at det var umuligt at tilveiebringe en saadan Indtægt. Jeg vil nu gjøre opmærksom paa, at det er ikke saa ubegrundet at stille denne Indtægt op; thi den ærede Minister har jo allerede oplyst, at den ikke væsentlig fjerner sig fra, hvad det sidst aflagte Regnskab udviser. Det er nemlig ikke mere end 2,500 Kr. udover, hvad dette Regnskab udviser. Men jeg maa endvidere gjøre opmærksom paa, at lige siden man har begyndt at spille paa det nye kongelige Theater, har dette Maal for Indtægten været naaet, idet nemlig Regnskabet udviser, at Gjennemsnitsindtægten for hver Spilleaften har i det første Aar, der blev spillet, været 2,867 Kr., i det andet Aar 2,704 Kr. og i det tredje Aar, nemlig det sidste Regnskabsaar, en lille Smule mindre, nemlig henimod 2,700 Kr., og det udgjør, beregnet i en samlet Sum, for det første Aar ca. 750,000, for det andet Aar 703,000 og for det tredje Aar 697,000 Kr. Man vil altsaa se, at Gjennemsnittet for de tre Aar udgjør over 700,000 Kr., og jeg ser da ikke, hvorledes man skulde kunne kalde det urimeligt at opstille en saadan kalkuleret Indtægt ogsaa for det kommende Aar. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) gjorde gjældende, at det ogsaa var ubegrundet at forhøie Leieindtægten med 1,500 Kr., og den ærede Minister mente det Samme. Jeg skal kun bemærke, at det er optaget efter det sidste Regnskab, og dersom der ikke kan kalkuleres saa stor Leieindtægt for næste Aar, maa det bero paa visse Forandringer med Hensyn til Leieforholdene ved Theatret, der ikke have været Udvalget bekendte. Dersom den ærede Minister kan oplyse os om saadanne Forandringer, vil der heller ingen Grund være til at fastholde vor Kalkule, men jeg gjentager, at det er optaget efter det sidst aflagte Regnskab, ligesom i det Hele det forelagte Budget er bygget dels paa det sidst af-